

ГРИГОРІЙ ГРАБОВОЙ
**Прикладні структури
створює області інформації**
1998

ВСТУП

Справжня праця створена з урахуванням ідеї творчих знань. Схема роботи у тому, що свідомість людини (для будь-якого об'єкта, це форма реакції) сприймається як елемент світу, у якому все елементи взаємопов'язані. Тоді, зміна свідомості людини (або форми реакції об'єкта), тягне за собою зміну всіх інших елементів світу. Це дозволяє отримати знання про довкілля і оптимізувати процеси, що відбуваються в ньому. Оскільки таке пізнання світу відбувається з урахуванням елемента цього ж світу, отримані знання не руйнують світ, лише розвивають їх у творчому напрямі. Під час присутності руйнівних технологій, здобутих у результаті пізнання, необхідно розвивати творчий апарат пізнання. Практичні результати робіт, отримані у представленій праці, показують, що вчення про творчий розвиток пізнання та управління світом дозволяє формалізувати всі явища реальності та отримувати екологічно безпечний техногенний шлях розвитку.

1. ВИХІДНІ ДАНІ

Ця праця побудована на основі практичних результатів, отриманих здійсненням концепції порятунку через управління. Розглянуто результати порятунку людей та техніки, результати управління матерією. Протоколи результатів у тритомнику «Григорій Грабовий. Практика керування. Шлях порятунку». Отримані результати дозволяють зробити висновок, що зміна матерії творчого плану зрозуміло використанням понять свідомість, сприйняття, інформація, об'єкт інформації, події реальності, що позначається, події фізичної реальності.

Поняття свідомості та сприйняття, які застосовуються для людини, тут узагальнюються і для інших об'єктів реальності. Для таких об'єктів термін свідомість означатиме спосіб узагальненої реакції об'єктів на інформаційне середовище, а сприйняття - спосіб приватної реакції сегмента об'єкта. Враховуючи, що даний матеріал представляється як структура реакції людини на інформацію, тоді ясно, що реакція будь-яких інших об'єктів інформації може бути визначена способом екстраполяції свідомості людини на інші об'єкти інформації. Такий елемент пізнання викликає зміну в елементі, що пізнається. Тому знання представлені тут таким чином, щоб їх засвоєння відбувалося як логічно, так і асоціативно. У такій подачі матеріалу має значення розташування символів та пробілів тексту.

Світ складається із взаємозалежних структур. Зміна однієї структури призводить до зміни всіх структур світу. Розглядаючи сприйняття та свідомість як одну із структур світу, можна визначити закони зміни світу залежно від зміни сприйняття та свідомості. Приймаючи відомі і спостережені закони світу, як функцію статичної галузі свідомості та сприйняття, можна змінювати світ, зміною свідомості та сприйняття. Творчість зазначеного шляху розвитку у тому, що перетворення світу, залежно від управління свідомістю та сприйняттям, відбувається без руйнації. Оскільки свідомість і сприйняття також є елементами перетворення світу в умовах загальних взаємозв'язків. А елементи перетворення спільних зв'язків з умов самостійного функціонування себе не руйнують. Тому не відбувається руйнування загальних та приватних зв'язків.

Концепція уявлення прикладної структури створює області інформації, побудована, на зв'язках між поняттями свідомості, сприйняття, і навіть інших об'єктів які стосуються, до духовним і матеріальним структурам.

До створюючої області інформації відносяться будь-які об'єкти інформації, що створюють.

• **2. ТЕОРІЯ**

р align="justify"> Аналіз практичних результатів показує, що узагальнення теоретичної моделі світу відбувається, якщо розглянути дискретну модель реальності. У дискретній моделі кожен факт реальності має рівнозначне значення. Усі події можна перевести у форми. Взаємодії форм перетворюються на об'єктивні закони світу.

Практика управління є структурою керуючого середовища. Питання, які стосуються управління, слід розділяти на перше, це управління організованим середовищем, до якої належить сприймається нашою свідомістю сутність буття, і друге, це управління середовищем «зовнішньої» організації, до якої належить непізнана чи непізнана реальність.

Управління порятунку передбачає використання будь-яких можливих практик творчого плану задля досягнення акта порятунку.

Аксіоматизація принципів порятунку базується на поєднанні умовних чи безумовних зв'язків позачасового інтервалу. Закони устрою світу, реалізовані в конкретних результатах порятунку, описані в цій роботі як практичні механізми порятунку.

Перелік законів устрою світу:

2.1. Критерії ідентичності об'єктів
відділені

від об'єктів ідентифікації

просторовим зв'язком минулого з майбутнім

2.2. Інваріантність (незмінність початкової області об'єкта при перетвореннях) тимчасових форм
відбивається

у первинному компоненті зв'язків між об'єктами.

2.3. Простір

визначає

вторинну структуру свідомості

по відношенню

до первинної структури інтервалів руху

2.4. Критерієм є зв'язок
законів

з

кордоном визначається в усвідомленні зовнішньою,
по відношенню до точки сприйняття, середовища .

Аксіоми устрою світу:

2.5. Реальність свідомості

в

усвідомленні об'єкта сприйняття .

2.6. Рух

має

векторну (спрямовану) природу
тільки для обмежених областей сприйманого світу .

2.7. Статус аксіоматичності

є, одночасно

та способом архівації відомих знань
для вироблення методів розвитку
знань практики порятунку .

Постулати устрою світу:

2.8. Реальність – це зв'язок свідомості із формою життя.

2.9. Концепція реальності це властивість свідомості
перетворювати знання.

2.10. Реальність відрізняється від реальності рівнем описового підходу до принципів розуміння осмислення свідомості. Для конкретизації знань слід мати на увазі, що управління порятунку відбувається на всіх зрозумілих і не визначених у момент порятунку через свідомість, рівнях. Вибір дії порятунку відбувається з урахуванням двох структур. Перша – на основі управлінського імпульсу сутності рятувальника. Друга – на основі поєднання імпульсу з практикою контролю досягнення результату. Статика порятунку відбувається на основі взаємодії рятувальника та об'єктів, що рятуються. Досягнуті результати робіт, запротокольовані у документальному тритомному виданні «Григорій Грабовий. Практика керування. Шлях порятунку», свідчать про необхідність розглядати явища світу з погляду сфер створюють світ. Області, що створюють світ, мають багатогранну структуру. Кожна структурна грань має відповідні властивості.

Структурна грань створення людини має такі властивості:

2.11. Події навколо людини будуються на області, що містить мінімум питомої області часу, що визначає можливість безсмертя.

2.14. Ракурс подій людини, з позицій реакції навколишніх об'єктів, визначений віддаленістю розуміння людини від реакції об'єктів на людину.

2.13. Події внутрішньої злагоди людини змінюються за принципом віддалення джерела формування цих подій.

2.14. Зовнішній світ, що оточує людину, та внутрішній світ людини пов'язані на усвідомленні нескінченності.

2.15. Почуття людини мають відтворювану основу в області відсутності часу.

2.16. Розум людини то, можливо у сфері думок побудованих самою людиною.

2.17. Дії людини формуються зовнішнім джерелом свідомості самої людини.

Людина створена з галузі, що відноситься до структури самопізнання самої людини. Прикладні структури галузі створення людини полягають у знанні. способів відновлення людини Причому незалежно стану тканини людини та інформації про людину.

Для представлення прикладних структур області створення людини слід спочатку розглянути елементи створення.

Елементи творення людини:

2.18. Думки створюються проекцією інформації правого ока на область інформації, що відповідає серцю.

2.19. Почуття створюються розподілом думок на дискретні області створення свідомості.

2.20. Гіпотези виникають від проекції почуттів на думці.

2.21. Знання – це символ чуттєвості свідомості.

У послідовності відтворення елементів 2.18-2.21 показаний принцип переходу відомих знань у багатовимірні знання.

Багатовимірні знання можуть бути різними гранями єдиної структури залежно від способів засвоєння цих знань. Властивістю таких знань є різне розуміння того самого тексту однією людиною, яка читає цей текст у різний час. Отже, різне розуміння багатовимірних знань різними людьми. Що призводить до поодинокого імпульсу творчого пізнання. Вивчаючи та застосовуючи багатовимірні знання можна отримувати відповідь на будь-яке запитання, а отже, відповідь на питання «як врятувати?». Читаючи цей текст, Ви отримуєте явні та приховані знання про багатовимірні знання.

Прикладною структурою галузі створення людини є набуття навичок засвоєння багатовимірних знань. Ці знання змінюються залежно від прагнень способів їх засвоєння, але завжди у бік творення. Тому багатовимірні знання можна розповсюджувати необмежено. Такі знання безпечні у вивченні та поширенні, оскільки будь-яка робота зі знаннями порятунку завжди є творчою і не руйнує. Відновлення людини є наслідком застосування багатовимірних знань.

У прикладних структурах створює області інформації розглядаються області відносно зовнішні до людини. Тут слово «щодо» означає, що застосовується знання про дискретний та узагальнений устрій світу. В узагальненому устрої світу з будь-якої області можна знати про будь-яку іншу область. Дискретний пристрій світу означає, що для субстанції, галузі інформації рівнозначні.

Створююча область інформації
влаштована наступним операційним чином:

2.22. Поле довкілля - це рівність об'єктів внутрішнього відображення.

2.23. Психіка - це рух думки стосовно розуму дотику. Отже, Розум – це ідея втілення людини.

2.24. Розум думки відноситься до розуму творення, також як розум руху відноситься до розуму прискорення.

У пунктах 2.22 - 2.24 наведено способи усупільнення природи пізнання, де рух сприймається як розумна субстанція. Так само як, зупинка — це властивість розуму розкріпачення думки.

Отже, світобудову можна як змінювану, залежно від сприйняття, структуру. Це і є шлях пізнання управління творчою реальністю.

Відповідно пристрій людини, у межах пізнання, таке:

2.25. Людина пізнає минуле як і, тварина належить до майбутнього (тут у поняття тварини, вкладено сенс відсутності, що розуміється людиною лише на рівні слів, реальності динамічних біологічних об'єктів).

2.26. Думка людини ототожнюється з проекцією її майбутнього її майбутнє.

2.27. Принципи засвоєння знань ототожнені з фактором їхньої нескінченності.

Вищевказані постулати характеризують прикладні структури управління областю створення через творення.

Спрощене розуміння світобудови, що перетинається з вищеописаним фактором управління зовнішнім середовищем:

2.28. Рух та час величини різні, але одного порядку.

2.29. Час є керуюча субстанція матерії.

2.30. Матерія характеризує минуле свідомості.

2.40. Знання - це рух свідомості до усвідомлення у Світі.

2.41. Фактор руху відповідає фігурі проекції цього руху на реальність суцього в самому русі.

Факторизація, як усупільнююча функція усереднення середніх величин, відповідає позиціям формальних викладів реальності світобудови наступним чином:

2.42. Фактор тіні безлічі уособлює тінь підмножини. Тут поняття тіні багатоваріантне, також як багатоваріантне світло.

2.43. Справжній ракурс світла проявляється у віддаленні від тіней самого світла.

2.44. Чинник викладу реальних знань побудований з урахуванням динаміки пізнання порятунку. Для врятованих рівнозначно як описується світ спасіння. Але врятовані зрозуміють принципи опису цього світу через варіабельні слова. Слова, які не стосуються розуміння смислових відтінків цих слів у минулому чи майбутньому. Слова, що визначають справжнє так само, як, якби, їх не було чути зовсім. Тут я перекладаю знання управління творінням без слів.

Подальший виклад також очевидно, як і зрозуміло: описуються області надсловесного типу. Прикладна структура такої галузі виражається динамікою реальності буття стосовно псевдодинаміки ортодоксального сенсу. Бо будь-яке ортодоксальне поняття у завданнях порятунку перетворює за законами порятунку завдання порятунку, змінюючи тим самим свій первісний вигляд. Знання порятунку надсловесного типу,

незмінне з разової і початкової спрямованості Самого знання.
Знання самопізнання.

У знаннях порятунку я вводжу такі поняття:

2.45. Символ – це відображення багатьох реальностей.

2.46. Стерти символ – перетворити реальність.

2.47. Змістити символ – змінити реальність.

2.48. Призначити символ – створити реальність.

Принципи відображення світу через поняття 2.45 – 2.47, дозволяють створювати керовану структуру через символічні уявлення бажаної творчої реальності. Причому, символіка може змінюватися довільним чином, також як сенс, що вноситься в символ. Така структура опису світу, перетворює створюючу область інформації в керовану та керуючу з метою порятунку субстанцію. Мета порятунку символічно виглядає як функція управління існуванням символу. Область творення світу є символом вічності.

Такими є теоретичні основи одного ракурсу символічної реальності. Використання символів дозволяє описувати світ, відразу ж перетворюючи Його у бік творення. Різниця описів одного й того ж об'єкта в різний час і в різному просторі говорить про нестійкість просторово-часового уявлення світу. Кожен об'єкт має самопостійність у завданнях існування та творчого розвитку, і, отже, абсолютний для відображення у будь-якій символічній природі. Тому, щоб не допустити розвитку відносної моделі опису світу, а почати одразу, з основ світу за природою опису Його, я переходжу до наступного:

2.49. Пристрій світу відношу до його описової природи, створюючи цим символ відносини.

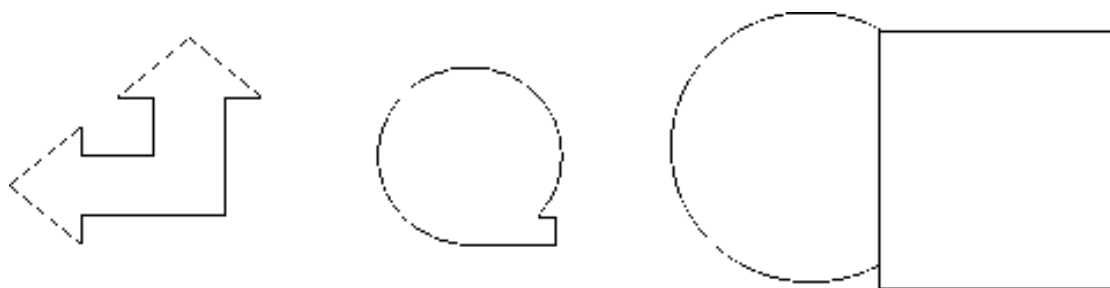
2.50. Створення світу створюю символом, створюючи цим символ створення.

2.51. Перетворення світу перетворюю символом перетворення.

Застосування ознак 2.49 - 2.51 визначає символ знання, і відокремлює знання від символічного незнання, наводячи, цим до управління творенням.

Словесна частина цього тексту відбиває управління словом, як і відсутність слова означає творче управління безслів'ям. Виходячи зі сказаного, завдання спасіння відбиває світ як сутність його перетворень.

Символічне подання явищ розвивається шляхом мінімізації обсягу області інформації, що відповідає динамічному процесу. Наприклад, опис кутової області може складатися з постатей довільного ряду, невизначеної конфігурації:

Переведення явищ та об'єктів у будь-яку описову структуру може здійснюватися через переказні коефіцієнти. Приймаючи, що додавання $2+2$ виробляє 4, у символічному уявленні число є елементом числа 2, але в майбутньому часу. Елемент часу як форми символу, у разі, є коефіцієнтом перекладу від символічної

записи до прийнятої зараз системі записів. Тут вказано важливу основу символів управління.

Надалі розуміння мови слід звертатися до асоціативної природі слова відповідно до символічної природою реальності.

3. ПРАКТИКА

Створення фізичної реальності засноване на зв'язках дискретних та безперервних процесів у нескінченності. Розглядаючи матеріали екстрасенсорної діагностики авіатехніки, викладені у першому томі праць «Практика управління. Шлях порятунку», можна простежити за створенням галузі порятунку авіатехніки. Така область формується дискретною взаємодією області майбутніх подій із областю авіатехніки. Акт порятунку настає у момент прояви активності нескінченно віддаленої точки свідомості. Прикладний аспект процесу створення реальності полягає у розгляді принципів, що описують творення на внутрішніх та зовнішніх постулатах. Зовнішня структура, що описує процес творення, стосується механізму взаємодії матерії та галузі інформації, що відповідає сприйняттю матерії. Пізнання області сприйняття віддаленої області свідомості відповідає відділеної від свідомості матерії. Приєднана до свідомості матерія віддаляє область свідомості від галузі сприйняття свідомості. Проміжок інформації, що відповідає пізнанню нематеріального, у довільному розумінні, відповідає відокремленим ділянкам часу розуміння. Різноманітність пізнання та розуміння свідомості, формує проблему взаємодії фактора присутності свідомості у пізнанні. І, також фактора розуміння новоствореної реальності. Ієрархія сприйняття свідомості має суворий рівень для реальності свідомості та умовний рівень для галузі самопізнання.

В рамках описаних механізмів, практика порятунку виглядає як система, що саморозвивається, віддалена в джерелі від об'єкта сприйняття. Керівна структура створює області інформації перебуває поза автономної області свідомості. Принципи опису існуючої реальності відокремлені від принципів опису майбутньої реальності усвідомленням фактора досконалості середовища. Факторизація та канонізація будь-яких проявів контролю реальності обумовлена необхідністю опису статистики явищ. Формальний механізм, що описує взаємодію галузі майбутніх

подій з областю авіатехніки, полягає в наступній функціональній залежності:

$$(3.1) f(x,y,z)=k_1*t_1(x)+k_2*t_2(y,z)+k_3$$

де x, y, z – координати простору;
 k_1 - коефіцієнт переведення маси свідомості в масу сприйняття;
 $t_1(x)$ - час сприйняття залежно від координати x ;
 k_2 - Коефіцієнт визначальний різницю в часі сприйняття різних об'єктів;
 $t_2(y,z)$ - час в залежності від координат y, z ;

$$(3.2) k_3 = f(x, y) / 2 + 278 * (k_2 * t_1(x) + k_3 * t_2(y))$$

Обчислення межі k_3 при $x \rightarrow \infty$ (dd), дозволяє знайти чисельне значення f в залежності від галузі інформації відповідної галузі авіатехніки та області минулих подій.

Для опису зв'язків між мікропроцесами і макропроцесами слід розглянути область організуючу прикладну структуру свідомості, що створює. Поділ свідомості на сприймаючу і несприйняту частину організує дві проекції:

$$(3.3) m(t)=m(x,y,z(x,y,z)) ,$$

$$(3.4) m(x,y) = m(t(x,y,z)) ,$$

де $m(t)$ - масова (вимірна) витрата часу; $m(x,y,z)$ - маса простору, з умовою зміни координати z , при зміні свідомості сприймає нескінченно віддалену область.

Витрата маси часу пов'язаний із зміною свідомості в галузі управління за наступною залежністю:

$$(3.5) t(m_1,m_2,m_3)=t_1(k_3)+S(k_3+278/(k_1+2485*k) 428*k_2),$$

де m_1, m_2, m_3 - проекції часу на відповідні координати x, y, z ;

t_1 - час зміни свідомості поза областю прямого (усвідомлюваного та контрольованого) управління;
 S – функція свідомості;
 K - інтервал стабілізації свідомості при сприйнятті формул галузі, що створює.

$$(3.6) k = m_3 (x, y, z (x, y))$$

Маса події, що вимірюється як сумарна маса всіх елементів події, розподіляється на інтервалі часу за точками обмеження інтервалу. Тому, зв'язок процесів мікро та макро рівнів можна знайти на граничних точках часового інтервалу керуючого середовища:

$$(3.7) G (x, y, z, t) = g (t (x, y, z)),$$

де G – макрорівня;
 g – події мікрорівня.

З вищенаведеного події слід, що об'єкт вміє керувати дискретними рівнями свідомості та сприйняття, лише на рівні граничних явищ мікро і макропроцесів, може створити будь-яку інформаційну, і, отже, матеріальне середовище.

Основний закон отримання енергії

$$(3.8) E = V * S,$$

де E - Енергія; V - обсяг; S – швидкість сприйняття обсягу.

Наприклад, якщо розглянути завдання, коли обсягом є текст книги, тоді видно, що енергія індивідуальна, і змінюється залежно від швидкості сприйняття тексту, що читає. Отже, такий підхід до відкриття енергії дозволяє зробити висновки, що будь-яка зміна енергії відбивається на будь-якому зовнішньому об'єкті. Це означає, що цей спосіб отримання енергії не руйнує зовнішні структури. Будь-які зміни довкілля, через зазначене усвідомлення енергії, творчі, і відповідають еволюції неруйнівного характеру. Таким чином, розгляд сприйняття і свідомість людини (також як способу реакції будь-якого об'єкта) як елемент устрою світу, призвело до отримання енергії для об'єкта. Зрозуміло, що енергія виходить не з об'єкта, а з гармонійної області співвідношень об'єкта та сприйняття даного об'єкта.

Ця гармонійна область є константою (постійною величиною). І це є відкриттям те, що енергію можна отримувати з постійної величини, не порушуючи рівноваги процесів творення. При цьому не руйнується ні сам об'єкт, що отримує енергію, ні об'єкт, з якого виходить енергія, ні якийсь інший об'єкт. Принцип нескінченного функціонування об'єкта (для людини означає безсмертя) доведений.

Можна провести аналіз знаходження областей, що містять структуру зазначеного принципу нескінченності у свідомості. Отримати конкретні методики виділення зі свідомості людини, або області зовнішньої реакції будь-якого об'єкта, що відтворює структури створює області інформації.

(3.9) $V/S=\text{const}$

Таким чином, відкрито невтратне джерело енергії. Це, окремо, означає, що, користуючись законами розвитку статичної свідомості, можна отримувати техногенні технології за принципами устрою статичної свідомості. Такі технології творчі та гармонійно керовані свідомістю.

Практичний приклад, заснований на матеріалах практики управління, показує, що перед подією у фізичному просторі події змінюється концентрація мікроелементів у прямій залежності від часу події. На зазначеному принципі побудовано прилад, що дозволяє прогнозувати землетруси з точністю до мілісекунди, на основі змін концентрації гелію в районі землетрусу. Можна також

побудувати приладові технології, що дозволяють прогнозувати катастрофічні події в природі, щодо змін речовини в будь-якому сегменті простору спостереження. Цей простір не обов'язково має відповідати простору подій.

Уніфікація підходу до визначення законів взаємозв'язків між областями інформації полягає в тому, що область відповідної реакції об'єкта переводиться в область узагальнення зовнішнього середовища. Це дозволяє прогнозувати зміни як самого об'єкта, так і зовнішнього середовища.

Принципи часу

Виділення форми часу

Принципи часу сприймаються як однотипні елементи свідомості. Розглядаючи час у вигляді нескінченно віддаленого об'єкта, що має кубічну форму, можна отримати перетворення простору у вигляді наступної залежності:

Обсяг простору V , це кубічна форма часу W , помножена на площу сприймається спостерігачем поверхні S , помножена на прискорення вільного падіння g , і поділена на час сприйняття t :

$$(3.10) V=W*S*g/t$$

З цієї формули випливає, що, змінюючи площу або час свого сприйняття, можна переміщатися в просторі подій у той час, коли непотрібна подія ще не відбулася, і через зміну сприйняття шляхом спеціальних концентрацій свідомості змінювати справжні та майбутні події на краще. Таким чином, можна зцілювати захворювання, знімаючи їхню причину в минулому часі. Створивши концентратори форм, наприклад, у вигляді пірамід, можна, за допомогою оптичних елементів отримувати і передавати інформацію, використовуючи форму часу W , *що виділяється*. У цьому випадку, коли провідником інформації, є форма часу, інформацію можна отримувати, і передавати на будь-яку відстань миттєво, без втрат. Такий спосіб передачі екологічно безпечний, оскільки не зачіпає просторових змін.

Час складається із міжкомпонентної основи. Час події — це час складання події. Час майбутнього - це час справжньої свідомості.

Формула:

$$(3.10.1) \quad 24000 * F(G, X) = X^{**3} + G ,$$

де X - простір; G - час свідомості.

Фундаментальні та прикладні структури

Відкриття галузі інформації, що створює (Еспер Григорія Грабового)

Формула новизни: Відкриття області інформації, що створює. Відкриття властивостей і місця розташування створюючої області інформації, призвело практично до лікування від 4-го ступеня раку і СНІДу (протоколи результатів засвідчені нотаріально, в ООН), до відкриття області творення.

Короткий виклад: Відкрито повну ідентичність (за принципом аутморфності, ізоморфічності тощо) будь-яких об'єктів інформації перед областю інформації, що створює. Відкриття створюваної області інформації здійснилося через відображення об'єктів інформації, що реалізуються, на внутрішній поверхні сфери минулих (відомих) об'єктів інформації. Сегмент сфери, відповідний майбутньої інформації та визначальний компоненти об'єктів, що створюється, знаходиться як площа зовнішньої поверхні сфери відомих об'єктів інформації, що визначається з проєкцій областей реалізованих об'єктів, на зовнішню поверхню сфери відомих об'єктів. Створення виникає з взаємодії областей інформації критеріально ідентичних, стосовно створюючої області, через внутрішні (що у взаємодіючих областях) області

динамічних, стосовно об'єктів реалізації, областей. Статичні, стосовно об'єктів реалізації, проєкції створює області на частково змінювані (критеріально стабільні) об'єкти реалізації, визначають конкретні технології будь-якого неруйнівного використання створюючої області.

У поняття неруйнування входить неруйнівність створюючої області за будь-яких змін внутрішніх та зовнішніх областей, відкриття єдності і різноманіття створюваної сфери, за будь-якої кількості створених об'єктів. Формальний математичний апарат відповідає рівнянням тепломасопереносу в області сфер, що динамічно перетинаються всередині загальної макросфери, що відображає і містить всю зовнішню інформацію, по відношенню до кожної сфери що знаходиться всередині загальної макросфери.

Опис сфери застосування:

1. Будь-які конструкції, де потрібне творення.
2. Приватні випадки застосування:

2.1. Досягнуто результату повного зцілення групи хворих з четвертим ступенем раку та СНІДу (результат підтверджений тими ж лабораторно-інструментальними методами, якими діагнози були встановлені за місцем спостереження за хворими в установах Міністерства охорони здоров'я, та завірений нотаріально, в ООН)

2.2. Відкриття саморозвитку ініціалізованого джерела інформації за образом первинної області, де субстанцією, що створює, є область інформації відповідна критеріальній первинної області по всьому спектру творення, як дискретної області інформації.

2.3. Відкриття зв'язків дискретних об'єктів, відкрило технологію розуміння законів творення.

Стадія роботи: Досягнуто три окремі випадки застосування відкриття та створено адекватний приладово-апаратний комплекс досить довго та ефективно випробуваний на практиці творення.

Переваги: Відкриття дозволяє реалізовувати будь-які напрями творчого розвитку за принципом саморозуміння об'єктів інформації, деталізувати, спрощувати, змінювати середовище, що саморозвивається, і спрямовувати інформацію на творення без руйнування. Відкриття здійснює переходи між об'єктами інформації, які описуються математичними перетвореннями (по області математики, що саморозвивається, де формули включають зміни самого математичного апарату в залежності від зміни об'єкта, що створюється). Відкриття в процесі реалізації відкриває будь-які напрямки конкретних практик, наприклад, такий як при застосуванні математичного опису об'єктів, що створюються, була відкрита математика, формули якої містять всю інформацію про об'єкт по плюс мінус нескінченної області інформації відповідної об'єкту. А дискретні галузі інформації об'єкта розвитку просто описуються відомим математичним апаратом та ортодоксальним математичним апаратом. Це відкриття саморозвивається математики в залежності від стадії творення об'єкта (що призвело до відкриття і створення концептуально нових технологічних систем, що мають зараз апаратнотехнічну реалізацію, які ні за яких умов не руйнують ні творця цих систем, ні які-небудь інші об'єкти інформації. Що дозволяє просто описати будь-які явища зовнішнього середовища творення. При технічній реалізації створені в приладно-апаратному виконанні системи, що розвиваються, які мають функцію адекватної зміни, при будь-якій зміні будь-якого об'єкта інформації.

Архівація інформації у будь-якій точці простору часу

Формула новизни:

Новизна в принципах розщеплення інформації, заснованих на постулаті спільності простору та часу у нескінченності.

Короткий зміст: Відкрито метод архівації будь-якої інформації через область нескінченно віддалених точок. Метод полягає в

тому, що простір сприймається як незмінна структура часу. Час сприймається як функція простору.

Точка відтворення матерії сприймається як наслідок реакції часу зміну простору. І тут легко розрахувати точки дотику простору з часом. Ці точки є точками архівації будь-якої інформації.

Переваги Знання точок архівації інформації дозволяє створити технологічні системи на основі ЕОМ, які можуть архівувати необхідну інформацію в будь-якій точці простору або часу. Заархівована інформація у минулому дає статичну конструкцію машини розумної. Архівація в майбутньому виробляє динамічну конструкцію розумної машини. Область цього при цьому процесі є керуванням машиною розумною. Таким чином можна створити необхідну форму розуму, що повністю контролює машину, розумну і керуючу цією машиною. Така форма розуму не зруйнує творця, і, отже, описана машина розумна безпечна людини, тварин, інших об'єктів інформації.

Спосіб реалізації в комп'ютерній техніці: Архівація інформації не на дискетах чи інших відомих носіях інформації, а у вакуумі через поодинокі імпульси спеціальної приставки до комп'ютера. Можна також архівувати інформацію в повітрі за допомогою відбитого від дискети імпульсу або будь-якої речовини безперервним записом. Заархівовану таким способом інформацію можна вважати пристроєм розміром із сірникову головку (діаметр пристрою 3 мм) або областю заархівованої інформації.

Таким варіантом застосування моделі архівації, можна створити принципово новий вид комп'ютерної техніки, який можна використовувати для створення необхідної форми розуму, що знаходиться у вакуумі, повітрі або будь-якій речовині. Зважаючи на те, що пристрій зчитування заархівованої інформації можна зробити тим самим методом архівації в будь-якому просторі часу. То на практиці виходить не займає місця, що знаходиться в необхідному місці та часі розумна машина. Іншими словами, це керована за бажанням форма розуму, яку, за певних умов можна орієнтувати на створення речовини, простору або часу.

Час, це форма простору

Формула новизни: Новизна у отриманні практичних результатів створення матерії на основі синтезу часу та простору.

Короткий виклад: Відкрито властивість матерії, що дозволяє практично миттєво отримувати необхідну форму на основі одиничної програми, закладеної в будь-який інтервал часу.

Існує формалізований науковий апарат відкриття, що має статистичне та інструментальне підтвердження.

Опис сфери застосування: Комп'ютерні технології управління матерією, відновлення тканин організму, будівництво будівель та механізмів.

Переваги: Миттєве відновлення органів при небезпечній патології для життя, що потребує негайного відновлення органу, створення безпечних комп'ютерних технологій управління матерією, створення необхідної за функціями та формою матерії на віддалених та важкодоступних ділянках.

Комп'ютерна технологія дистантного керування

Формула новизни: Застосовується принцип переведення інформації до геометричних форм.

Короткий виклад: Змінені геометричні форми, що відповідають вихідній інформації, доповнюються комп'ютерними програмами до незмінених параметрів. Доповнені форми при спеціальному імпульсі керують на будь-якій відстані. Розроблено технологію перекладу інформації будь-якої події в геометричні форми, що описуються ортодоксальною математикою. Для зміни події, спеціальна комп'ютерна програма, початкову форму

відповідну подію переводить у форму, що змінює подію, необхідним чином.

Опис сфери застосування: Управління будь-якою інформацією, яку можна перевести у форму. *Переваги:* Використання комп'ютерної технології управління інформацією медицині, точних технологіях тощо.

Принципи влаштування простору-часу з точки зору моделі всесвіту, що рухається.

За основу моделі приймається те, що видима і змінна частина всесвіту - це сигнали від відносно рухомих об'єктів, по відношенню до всесвіту, що спостерігається. Тоді закони розвитку передбачувані за попередніми даними про розвиток процесів всесвіту. Приймаючи, що розвиток руху відбувається за координатами, що взаємно змінюються, можна керувати рухом розвитку, спостережуваного і віддаленого простору.

Переміщення як час простору

Розглянувши переміщення як час простору можна зробити такі висновки:

Закони переміщення фізичної матерії можна розглянути як з погляду часу у просторі переміщення, і з погляду часу що не належить до простору, де відбувається переміщення.

- Використовуючи знання часу поза простором переміщення можна отримати такі залежності часу від простору:

$$(3.10) F(T,X)=G(X)/273+k_1$$

де $F(T,X)$ - функція простору в часі, $G(X)$ - X^{**2271} для Землі;
 k_1 - $T^{**3} 478$ для Землі.

3) Підхід у розподілі часу на компоненту, що відноситься до простору переміщень (рухів), і компоненту, що не відноситься до простору переміщень, дозволяє визначати місцезнаходження об'єктів у будь-який момент часу, не використовуючи поняття швидкості або зовнішнього контролю за об'єктом. Компонент часу, при такому поділі, повністю ідентифікує об'єкт, незалежно від його властивостей і характеристик.

Показаний метод дозволяє створити технологічні системи, які, на принципі розщеплення часу на дві компоненти, здійснюють повний контроль за об'єктом. Для цього можна використовувати кристали природного та штучного походження. Властивості кристалів повинні задовольняти спеціальним умовам оптики та провідності за фіксованих температур. Подібний результат можна отримати засобами програмно-апаратної обробки інформації.

Планетарні системи

Планетарні системи відрізняються поточним часом. Щоб перекласти час однієї планетарної системи, під час іншої планетарної системи необхідно використати таку формулу перекладу:

$$(3.14) T = P + M * (\text{EXP}(F(T)))^{**32} ,$$

де T - час на планеті виміру;

P - обсяг простору планети, що сприймається, в місці виміру;

M - коефіцієнт переведення часу в простір і для Землі дорівнює 47;

$$(3.14.1) F(T) = T^{**32} / (64 + X) ,$$

де X – координати простору.

Отримана залежність дозволяє отримувати простір будь-якої планети при фіксації часу однієї планети. Таким чином, інтервал часу на одній планеті, стиснутий у крапку, дозволяє фізичній матерії перенестися на будь-яку планету практично миттєво.

Принципи організації повторюваних знань

У розвитку наукових знань, принцип повторюваності встановлених законів має значення до відкриття узагальнених законів. Узагальнені закони мають включати колишні. Практика порятунку показує, що в моменти порятунку часто реалізуються спонтанні (раніше не спостерігалися) закони світу. У межах сприйняття, статична свідомість, означає повторюваність законів світу. Можна перевести явища статичного свідомості, тобто, повторювані закони світу, (наприклад, сила тяжкості, прискорення вільного падіння, постійна Планка, лейборій критеріїв і т.д., і т.п.) до законів творення і порятунку, до законів динамічної свідомості. Необхідно скористатися формулою переходу від статичної до динаміки:

$$A=B+C/278*K ,$$

де А - закони статичності;

В - закони динаміки;

С - закони узагальненого сприйняття;

К - коефіцієнт адаптації свідомості.

Відкриття законів фізичної реальності, аналогової проекції законів свідомості

Мої практичні роботи із застосування свого ясновидіння, подані у протоколах та свідоцтвах тритомника «Григорій Грабовий. Практика керування. Шлях порятунку доводять, що через ясновидіння можна отримувати інформацію про минуле, сьогодення та майбутнє. Розглядаючи свідомість, як структуру, що складається з області, що відноситься до людини, і області,

що проектується в різний час і простір, можна визначити закони динаміки цих областей при сеансі ясновидіння. Фактично, область проекції свідомості є матерією, що має функції переміщення в будь-який просторово-часовий континуум. З огляду на, що з переміщеннях проекційної складової свідомості, у сфері свідомості, що належить до людини, виникає інформація відповідна проекційної частини, можна визначити закони динаміки компонент свідомості.

$$F(P)=G+V(G)/V(P) ,$$

де $F(P)$ - функція F , проекційної компоненти свідомості;
 P, G - компонента свідомості, що відноситься до людини;
 $V(G)$ - зміна обсягу V форми інформації відповідної G ;
 $V(P)$ - зміна обсягу форми інформації відповідної P .

Знаючи, що відмінності в переміщеннях проекційної компоненти свідомості, від переміщень фізичного тіла полягають у різниці векторів часу по відношенню до однотипних процесів, можна побудувати фізичні об'єкти, здатні переміщатися в будь-який простір минулого і майбутнього.

Отже, знаючи закони перетворення свідомості, можна аналогової проекцією отримувати закони перетворення фізичної реальності.

4. ВИСНОВКИ

Представлений матеріал дозволяє зробити висновки щодо його практичного використання:

4.1. В області створення міститься елемент неруйнування створеного об'єкта.

4.2. Так як дослідження реальності відбувається на основі можливостей об'єкта, що проводить дослідження, необхідно

розширювати свідомість та сприйняття об'єкта до рівня отримання позитивного результату.

4.3. При виходах досліджень на рівень динамічного управління змінюється об'єкт, що вивчається. У такому розумінні управління об'єктом відбувається через облік змін об'єкта в залежності від реакції на всі об'єкти інформації.

4.4. Параметри об'єкта управління відокремлені від об'єкта областю концентрації уваги.

4.5. Вивчення реакції свідомості дозволяє створити техніку та системи життєдіяльності, творчого рівня, без руйнувань.

4.6. Визначено функціональні зв'язки між областями інформації.

$$f(x,y,z)=k_1*t_1(x)+k_2*t_2(y,z)+k_3$$

де x, y, z – координати простору;

k_1 - коефіцієнт переведення маси свідомості в масу сприйняття;

$t_1(x)$ - час сприйняття залежно від координати x ;

k_2 - Коефіцієнт визначальний різницю в часі сприйняття різних об'єктів;

$t_2(y,z)$ - час в залежності від координат y, z ;

$k_3 = f(x, y) / 2 + 278 * (k_2 * t_1(x) + k_3 * t_2(y))$.

Відкрито основний закон одержання енергії на основі швидкості сприйняття обсягу інформації. Основний закон отримання енергії

$$E = V * S,$$

де E - Енергія; V - обсяг; S – швидкість сприйняття обсягу.

З гармонійної області взаємодій об'єкта та області реакції об'єкта відкрито неубутнє джерело енергії.

Отримано результати наступним поняттям:

Принципи часу

Виділення форми часу

Принципи часу сприймаються як однотипні елементи свідомості. Розглядаючи час у вигляді нескінченно віддаленого об'єкта, що має кубічну форму, можна отримати перетворення простору у вигляді наступної залежності:

Обсяг простору V - це кубічна форма часу Q , помножена на площу сприймається спостерігачем поверхні S , помножена на прискорення вільного падіння g , і поділена на час сприйняття t :

$$V=Q*S*g/t$$

З цієї формули випливає, що, змінюючи площу або час свого сприйняття, можна переміщатися в просторі подій у той час, коли непотрібна подія ще не відбулася, і через зміну сприйняття шляхом спеціальних концентрацій свідомості змінювати справжні та майбутні події на краще. Відкрито повну ідентичність (за принципом аутоморфності, ізоморфічності тощо) будь-яких об'єктів інформації перед областю інформації, що створює.

Відкрито метод архівації будь-якої інформації через область нескінченно віддалених точок.

Відкрито властивість матерії, що дозволяє практично миттєво отримувати необхідну форму на основі одиничної програми, закладеної в будь-який інтервал часу.

Для дистанційного управління застосовано принцип переведення інформації в геометричні форми.

Отримано формулу переведення часу однієї планетарної системи,

під час іншої планетарної системи:

$$T=P+M*(EXP(F(T)))^{*32} ,$$

де T - час на планеті виміру;

P - обсяг простору планети, що сприймається, в місці виміру;

M - коефіцієнт переведення часу в простір і для Землі

дорівнює 47;

$$F(T) = T^{*32}/(64 + X) ,$$

де X – координати простору.

Отримана залежність дозволяє отримувати простір будь-якої планети при фіксації часу однієї планети.

Визначено принципи пристрою простору-часу з точки зору моделі всесвіту, що рухається.

Розглянуто рух як час простору.

Визначено принципи організації знань, що повторюються.

Розроблено метод відкриття законів фізичної реальності, аналогової проекції законів свідомості.